

3
...
2

3
...
6

3
...
5

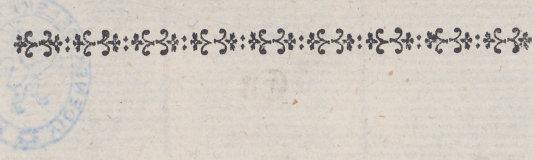
3
...
4

3
...
19

3
...
18

3
...
17

3
...
16

1. En Gang jeg vil fremføre,
Den som mærkbar dig er,
Som I skal faae at høre,
Den sorgelig og er.
Hvad Modgang mig har mødet
I mine unge Aar,
Det klemmer nu mit Hjerte
Dg hugger dybe Saar.
2. Min Fader er frasalden,
En Broder ligesaa,
Min Moder sidder hjemme
Dg Sorgen drage maa
Med Hjertens Bee og Smerte
For min Elendighed;
Der mangen Taar' har trillet
Paa hendes Kinder ned.
3. I Skolen blev anvendt
Min meste Barndomstid,
Min Christendom jeg lærte,
Dg det med Lyst og Flid;
Jeg kjendte ei den Skjebne,
At sidde saa i Evang,
Jeg vidste ei af Mangel,
Af Hungers Nød og Trang.

20. Farvel min søde Pige,
Som jeg har havt saa kjer,
Du, som udi mit Hjerte
Saa dybt indskrevet er;
For evig jeg dig elsker,
Min allerbedste Ven!
Hvor jeg i Verden svæver,
Jeg glemmer dig ei hen.
21. Men skal min tunge Skjebne
Fordolde mig den Harm,
At jeg ei meer maa hoile
I min Venindes Arm,
Men vi imod vor Billie
Skal stilles her paa Jord,
Saa gid vi engang samles
Hos Gud i Englechor.
22. Hav Tak for hvert Minutte,
Min tro Veninde from!
Jeg maa min Bise slutte,
Mit Bløthuus det er tomt,
Min Pen den er opstaaen
Dg Haanden den er mat;
Adje, saa maa jeg sige,
Lev vel, min adle Skat!
23. De Aar, som jeg har levet,
Nu regnes tre Gang' ti;
I Verden har jeg svævet
Saa mangen vildsom Sti.
Dg udi Milm og Mørke
Dmtumlet mangen Gang,
Hvert Blad i Skoven rorte
Har gjort mit Hjerte bang'.